

บทที่ 2

อุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ และวิธีการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องปั่นแยกปริมาตรน้อย (High speed microcentrifuge) รุ่น 202 M ของบริษัท Sigma, USA

เครื่องปั่นแยกความเร็วสูงที่ควบคุมอุณหภูมิได้ (High speed refrigerated centrifuge) รุ่น KR-20000T ของบริษัท Kubota, Japan หรือรุ่น B-22M ของบริษัท IEC, USA

เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสงอุลตราไวโอเลต (UV Spectrophotometer) รุ่น UV-3100 ของบริษัท Shimadzu, Japan หรือรุ่น Spectronic 3000 Array ของบริษัท Milton Roy, USA

เครื่องวัดค่าความเข้มข้น (densitometer) ของบริษัท LKB, Bromma, Sweden

เครื่องวัดค่าความเป็นกรดด่าง (pH meter) รุ่น 420 A ของบริษัท ORION, USA

เครื่องกำเนิดไฟฟ้า (power supply) รุ่น 2301 Macrodrive 1 ของบริษัท LKB , Bromma, Sweden

เจลแอมเบอร์รุ่น 2013 Miniphor ของบริษัท LKB, Bromma, Sweden หรือรุ่น Sub-Cell Submarine ของบริษัท Bio-Rad, USA

แหล่งกำเนิดแสงอุลตราไวโอเลต (UV transilluminator) ของบริษัท LKB, Bromma , Sweden

อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (water bath) รุ่น SA0178 ของบริษัท LAB-LINE,USA

ตู้อบสุญญากาศ(vacuum)รุ่น 0052 ของบริษัท HETOSICC, Denmark
กล้องถ่ายรูป และฟิล์ม Tri-X pan

เคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการทดลอง

1. เอนไซม์ตัดจำเพาะ(restriction enzymes)

เอนไซม์ตัดจำเพาะ	หมายเลข แคตตาล็อก	แหล่งที่ผลิต
<i>BamH I</i>	15201-023	BRL Life Technologies, USA
<i>Bgl I</i>	15219-017	BRL Life Technologies, USA
<i>EcoR I</i>	15215-015	BRL Life Technologies, USA
<i>Pst I</i>	15202-013	BRL Life Technologies, USA

2. ดีเอ็นเอมาตรฐาน

ดีเอ็นเอมาตรฐาน	หมายเลข แคตตาล็อก	แหล่งที่ผลิต
λ /Hind III	15612-013	BRL Life Technologies, USA
100 bp DNA Ladder	15628-019	BRL Life Technologies, USA

3. เคมีภัณฑ์

ชื่อสารเคมี	หมายเลข แคตตาล็อก	แหล่งที่ผลิต
กลูโคส (C ₆ H ₁₂ O ₆)	10117	BDH Chemicals Ltd. England
คลอโรฟอร์ม (CHCl ₃)	2445	E.Merck, Germany
ซิลิโคน	35130	Serva Feinbiochemica GmbH& Co., Germany
ซูโครส (C ₁₂ H ₂₂ O ₁₁)	0335	Amresco, USA
โซเดียมคลอไรด์ (NaCl)	6404	E.Merck, Germany
โซเดียมโดเดซิลซัลเฟต (C ₁₂ H ₂₅ O ₄ SNa)	L4390	Sigma Chemical Co., USA
โบรมีนฟีนอลบลู (C ₁₉ H ₁₀ Br ₄ O ₅ S)	607	E.Merck, Germany
บอริกแอซิด (H ₃ BO ₃)	B7901	Sigma ChemicalCo,USA

ชื่อสารเคมี	หมายเลข แคตตาล็อก	แหล่งที่ผลิต
โปตัสเซียมคลอไรด์ (KCl)	4936	E. Merck, USA
ไตรครอนเอ็ก-100 (C ₃₄ H ₆₂ O ₁₂)	P0069440	Amresco, USA
ทรีส-เบส (C ₄ H ₁₁ NO ₃)	T1503	Sigma Chemical Co., USA
แมกนีเซียมคลอไรด์ (MgCl ₂ .6H ₂ O)	10149	BDH Chemicals Ltd. England
ฟีนอล (Phenol)	0945	Amresco, USA
ไรโบนิวคลีเอส (RNase A)	R4875	Sigma Chemical Co., USA
อะกาโรสเจล - I.D.Na ^{TM}	50172	FMC Bioproducts, USA
- NuSieve ^R 3:1	50092	FMC Bioproducts, USA
- Ultrapure	5510UA	BRL Life Technologies, USA
ไอโซเอมิลแอลกอฮอล์ (C ₅ H ₁₂ O)	979	E. Merck, Germany
เอทรีลินไดเอมีนเตตราอะเซติก (EDTA)	0105	Amresco, USA
เอธิเดียมโบรไมด์ (C ₂₁ H ₂₀ N ₃ ⁺ .Br ⁻)	21238	Serva Feinbiochemica GmbH & Co., Germany
แอบโซลูทเอทานอล (C ₂ H ₅ OH)	983	E. Merck, Germany
Ficoll-paque	17084003	Pharmacia LKB, Sweden

สัตว์ทดลอง

กระป๋องปลั๊กเพศเมียอายุ 3-8 ปีมีลูกมาแล้ว 1-2 ตัวจำนวน 4 ตัวได้แก่เบอร์ 301, 302, 305 และ ค ยกเว้นกระป๋องปลั๊กเบอร์ 309 ที่มีอายุ 17 เดือนและยังเป็นกระป๋อง สาว กระป๋องปลั๊กทั้ง 5 ตัวเป็นสัตว์ทดลองที่ ศ. มณีวรรณ กมลพัฒน์ได้ซื้อด้วยเงินทุนส่วนตัวและเลี้ยงที่บริเวณอ่างเก็บน้ำบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีและใช้กระป๋องปลั๊กจากโรงงานฆ่าสัตว์อายุ 4 - 10 ปีจำนวน 3 ตัว

กระป๋องมูราห์เพศเมียอายุ 4-12 ปีมีลูกมาแล้ว 1-10 ตัวจำนวน 6 ตัวที่ซื้อมาจากสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์หนองขวาง จังหวัดราชบุรี

การเตรียมตัวอย่างเลือด

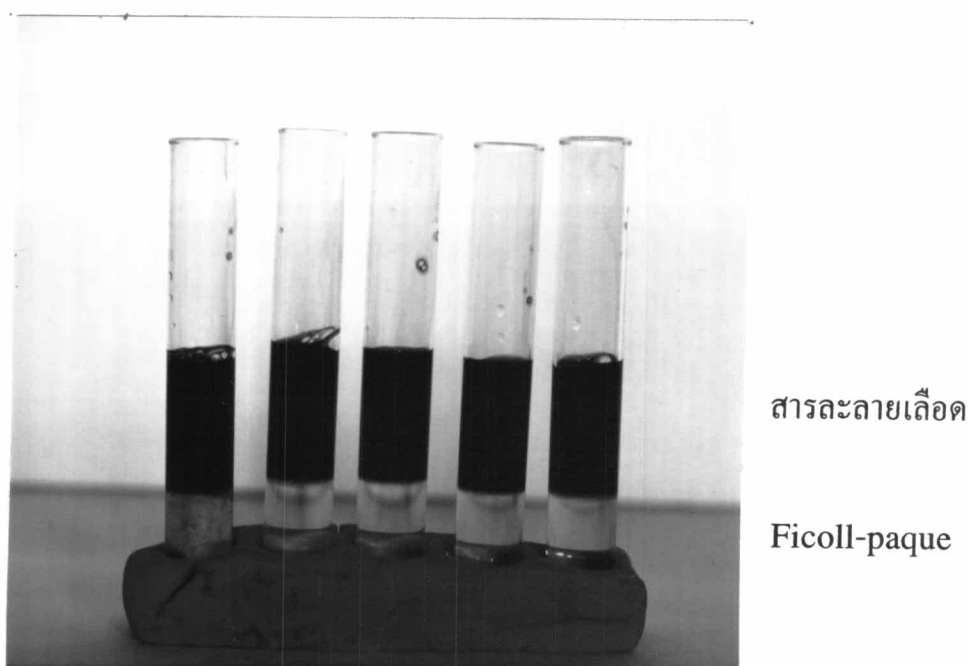
ทำการเจาะเลือดกระป๋องปลั๊กและกระป๋องมูราห์ โดยใช้อีดีทีเอ (EDTA) เป็นสารกันเลือดแข็ง ซึ่งในการทดลองครั้งนี้จะใช้สารละลายอีดีทีเอ (0.5 โมลาร์, pH 8.0) 1 มล.ต่อ เลือด 100 มล. และนำเลือดมาเก็บแช่ที่อุณหภูมิ 4° ซ หรือเก็บแช่แข็งที่ -20° ซ จนกว่าจะนำมาทำการแยกเม็ดเลือดขาว

การแยกเซลล์เม็ดเลือดขาว

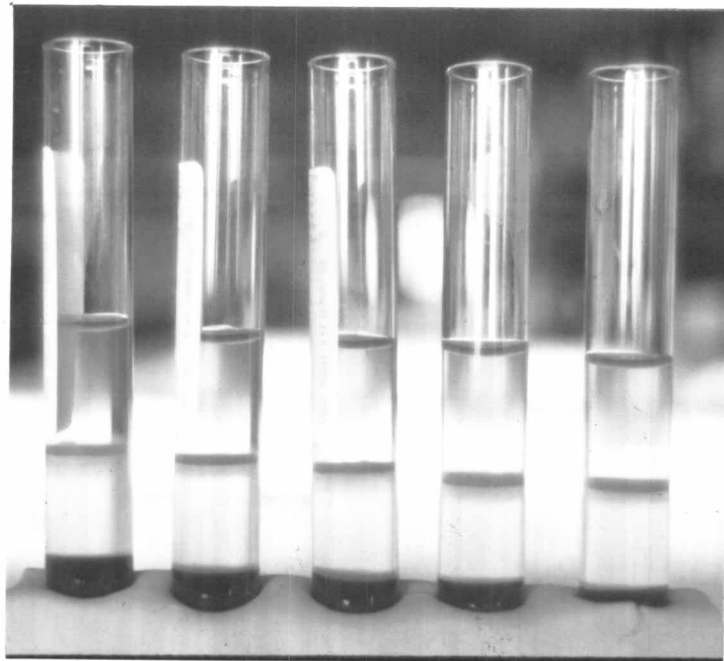
วิธีการแยกเซลล์เม็ดเลือดขาวออกจากเซลล์เม็ดเลือดจะใช้ Ficoll-paque มา ช่วย เพื่อให้ได้เซลล์เม็ดเลือดขาวที่มีคุณภาพ Ficoll-paque เป็นสารละลายที่ประกอบด้วย Ficoll 400 ซึ่งเป็นสารประกอบ พอลิเมอร์ของซูโครสมีน้ำหนักโมเลกุลสูงประมาณ 400,000 รวมกับสารโซเดียมไดอะไตรโซเอต (sodium diatrizoate) และสารแคลเซียมไดโซเดียมอีดีทีเอ (calcium disodium EDTA) และมีความหนา

แน่น 1.077 ± 0.001 กรัม/มล.หลักการในการแยกก็คือ เมื่อทำการปั่นแยกเซลล์เซลล์เม็ดเลือดแดงจะรวมตัวกันและเคลื่อนที่ผ่าน Ficoll-paque ตกลงสู่ก้นหลอดขณะที่เซลล์เม็ดเลือดขาวซึ่งมีความหนาแน่นไม่มากพอที่จะเคลื่อนที่ผ่าน Ficoll-paque จึงรวมกันอยู่เป็นชั้นระหว่างรอยต่อของชั้น Ficoll-paque กับพลาสมา

ในการทดลองจะบีบเลือดปริมาตร 2 มล.ลงในหลอดพลาสติกหรือหลอดแก้วที่เคลือบด้วยซิลิโคนผสมกับ 2 มล. ของ Balanced salt solution (ภาคผนวก ข) ผสมให้เข้ากันบีบ 3 มล. ของ Ficoll - paque ลงในหลอดแก้วที่เคลือบด้วยซิลิโคนค่อยๆบีบเลือดที่เจือจางแล้ว (4 มล.) แล้วค่อยๆปล่อยลงบนชั้นของ Ficoll-paque (3 มล.) อย่างช้าๆทำเป็นชั้นดังรูปที่ 5 แล้วนำไปปั่นโดยใช้ความเร็ว $400 \times g$ เป็นเวลา 30 นาทีที่อุณหภูมิห้องเมื่อปั่นครบเวลาจะได้ส่วนต่างๆของเลือดแบ่งแยกกันเป็นชั้นดังในรูปที่ 6

รูปที่ 5 แสดงการเตรียมตัวอย่างเลือดที่ต้องการแยกเซลล์เม็ดเลือดขาวโดยใช้ Ficoll - paque

พลาสมา
เซรั่มเม็ดเลือดขาว
Ficoll-paque

รูปที่ 6 แสดงส่วนต่างๆของเลือดที่แยกออกจากกันด้วย Ficoll-paque
ภายหลังการปั่นที่ความเร็ว $400 \times g$ เป็นเวลา 30 นาที

ดูส่วนพลาสมาและเกล็ดเลือดทิ้งไป เก็บเฉพาะส่วนที่เป็นเซรั่มเม็ดเลือดขาวไว้โดยเก็บไว้ในหลอดพลาสติก และเก็บแช่ที่อุณหภูมิ $4^{\circ}C$ หรือเก็บแช่แข็งจนกว่าจะนำมาทำการแยกไมโตคอนเดรียลดีเอ็นเอ

การสกัดแยกไมโตคอนเดรียลดีเอ็นเอ

นำเซรั่มเม็ดเลือดขาวที่แยกได้มาสกัดแยกไมโตคอนเดรียลดีเอ็นเอ ตามวิธีที่ดัดแปลงมาจากวิธีของ Brown และคณะ (1989) และวิธีของ Koehler และคณะ (1988) ซึ่งในการทดลองนี้ได้ดัดแปลงวิธีการแยกสกัดดีเอ็นเอเป็น 2 วิธีดังแสดงในแผนผังที่ 2 และมีรายละเอียดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสกัดแยกไมโทคอนเดรียลดีเอ็นเอ

วิธีที่ 1

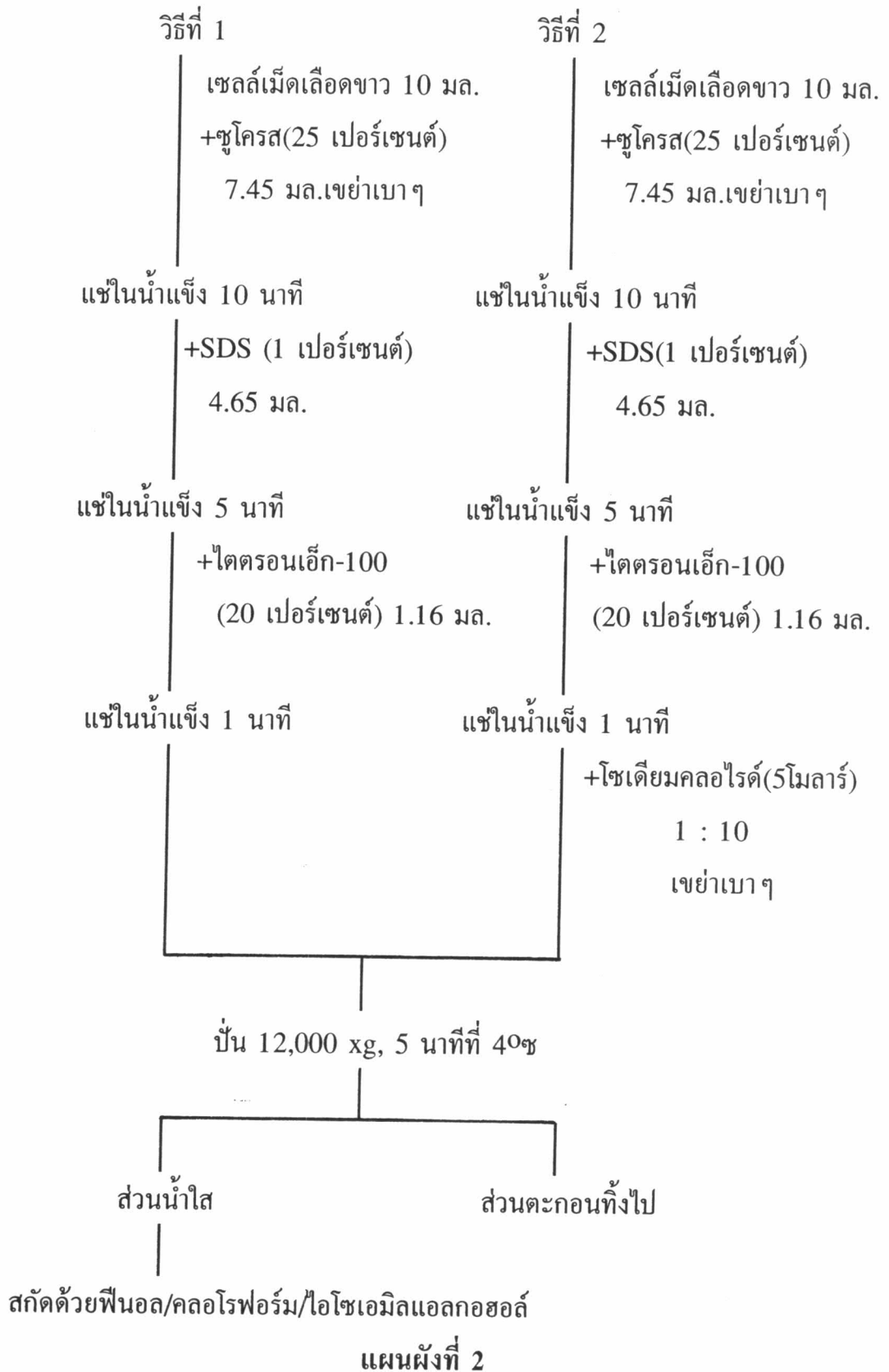
นำเซลล์เม็ดเลือดขาวมา 10 มล. เติมสารละลายซูโครส (25 เปอร์เซ็นต์) 7.45 มล. (ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 7 เปอร์เซ็นต์) เขย่าเบาๆ ผสมให้เข้ากัน แช่ในน้ำแข็งประมาณ 10 นาที แล้วเติมสารละลาย SDS (1 เปอร์เซ็นต์) 4.65 มล. (ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 0.2 เปอร์เซ็นต์) เขย่าเบาๆ โดยการกลับหลอดไปมา ผสมให้เข้ากัน ให้ดี จะได้สารละลายสีที่มีความหนืดแช่ในน้ำแข็งประมาณ 5 นาที หลังจากนั้นเติมสารละลายไตรอนเอ็ก-100 (20 เปอร์เซ็นต์) 1.16 มล. (ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 1 เปอร์เซ็นต์) เขย่าเบาๆ ผสมให้เข้ากันทันที แช่ในน้ำแข็งประมาณ 1 นาที แล้วนำไปปั่นในเครื่องปั่นเซนตริฟิวส์ เพื่อแยกดีเอ็นเอของโครโมโซมและเศษเซลล์ออกด้วยความเร็ว 12,000 x g เป็นเวลานาน 5 นาทีที่ 40 °C เมื่อครบเวลาในการปั่นแล้วใช้ปิเปตต์ดูดส่วนน้ำใส (supernatant) เก็บแยกไว้ในหลอดทดลองอันใหม่เพื่อนำไปสกัดแยกไมโทคอนเดรียลดีเอ็นเอด้วยสารละลายฟีนอล/คลอโรฟอร์ม/ไอโซ เอมีลแอลกอฮอล์

วิธีที่ 2

ทำวิธีการทดลองเช่นเดียวกับวิธีที่ 1 ต่างกันที่ก่อนที่จะนำสารละลายทั้งหมดไปปั่นแยกที่ 12,000 x g จะนำมาเติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ (5 โมลาร์) ในอัตราส่วน 1:10 ผสมให้เข้ากันแล้วจึงนำไปปั่นแยกดีเอ็นเอของโครโมโซมและเศษเซลล์ออกด้วยความเร็ว 12,000 xg เป็นเวลา 5 นาทีที่ 40 °C เมื่อครบเวลาในการปั่นแล้วใช้ปิเปตต์ดูดส่วนน้ำใส (supernatant) เก็บแยกไว้ในหลอดทดลองอันใหม่เพื่อนำไปสกัดแยกไมโทคอนเดรียลดีเอ็นเอ ด้วยสารละลายฟีนอล/คลอโรฟอร์ม/ไอโซเอมีลแอลกอฮอล์

วิธีการสกัดแยกไมโทคอนเดรียลดีเอ็นเอ

2. การสกัดดีเอ็นเอด้วยฟีนอล

นำส่วนน้ำใสที่แยกเก็บไว้มาเติมสารละลายฟีนอลอิมิตัว (ภาคผนวก ข) ด้วย ปริมาตรที่เท่ากับสารละลายดีเอ็นเอเขย่าเบาๆผสมให้เข้ากันโดยการกลับหลอดไปมาหลาย ครั้งประมาณ 5 นาที แล้วนำไปปั่นแยกชั้นน้ำและฟีนอลด้วยความเร็ว 11,000 x g เป็นเวลานาน 10 นาที คูดแยกสารละลายใสชั้นบนที่มีดีเอ็นเอละลายอยู่ เติมสารละลายฟีนอลอิมิตัว/คลอโรฟอร์ม/ไอโซเอมิลแอลกอฮอล์ (25:24:1) ลงไปด้วยปริมาตร ที่เท่ากัน ผสมให้เข้ากันเบาๆโดยการกลับหลอดไปมาเป็นเวลา 5 นาที แล้วนำไปปั่นแยกชั้นเช่นเดิม คูดแยกสารละลายใสชั้นบน นำไปทำการสกัดซ้ำด้วยปริมาตรที่เท่ากัน ของคลอโรฟอร์ม/ไอโซเอมิลแอลกอฮอล์ (24:1) อีก 2 ครั้งทำการแยกสารละลาย โดยวิธีการปั่นเช่นเดิม คูดแยกสารละลายใสชั้นบนครั้งสุดท้ายไว้ในหลอดทดลองอันใหม่ แล้วเติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ (5 โมลาร์) โดยให้ความเข้มข้นสุดท้ายของโซเดียมคลอไรด์เป็น 0.1 โมลาร์ เขย่าให้เข้ากันแล้วเติมแอมโซลูทเอชทานอลที่เย็นปริมาตรเป็น 2.5 เท่าของปริมาตรเดิมลงไปเขย่าให้เข้ากันนำไปแช่ที่อุณหภูมิ -20° ซ ค้างคืนหรือที่ -70° ซ ประมาณหนึ่งชม. ปั่นตกตะกอนดีเอ็นเอด้วยความเร็ว 11,000 x g เป็นเวลานาน 15 นาที เทส่วนน้ำใสที่ล้างตะกอนดีเอ็นเอด้วย เอทานอล 70 เปอร์เซ็นต์ ปล่อยให้แห้งหรือใช้ตู้อบสูญญากาศ ละลายตะกอนดีเอ็นเอที่ได้ด้วยบัฟเฟอร์ TE (ภาคผนวก ก) ปริมาตร 5 มล. เติมสารละลายโรโบนิวคลีเอส (40 มก./มล.) ปริมาตร 50 ไมโครลิตร นำไปเขย่าตลอดเวลาที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลาหนึ่งคืน เติมสารละลาย SDS (5 เปอร์เซ็นต์) ปริมาตร 0.5 มล. แล้วเติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ (5 โมลาร์) ปริมาตร 0.55 มล. ทำการสกัดแยกดีเอ็นเอซ้ำด้วยสารละลายฟีนอลอิมิตัว /คลอโรฟอร์ม/ไอโซเอมิลแอลกอฮอล์ตามวิธีที่กล่าวมาแล้ว ทำการปั่นแยกชั้นด้วยความเร็ว 11,000 x g เป็นเวลา 10 นาที คูดแยกสารละลายใสชั้นบนเติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ (5 โมลาร์) โดยให้ความเข้มข้นสุดท้ายของ โซเดียมคลอไรด์เป็น 0.1 โมลาร์ นำมาตกตะกอนดีเอ็นเอด้วยเอทานอลตามวิธีที่กล่าวข้างต้นล้างดีเอ็นเอด้วยเอทานอล

ปล่อยให้แห้งหรือใช้ตู้อบสุญญากาศนำไปละลายด้วย บัฟเฟอร์ T (ภาคผนวก ก) โดยใช้ปริมาณที่น้อยที่สุด

การตรวจสอบความบริสุทธิ์และความเข้มข้นของไมโตคอนเดรียลดีเอ็นเอ

นำไมโตคอนเดรียลดีเอ็นเอที่ได้มาทำให้เจือจางด้วยบัฟเฟอร์ TE แล้วตรวจสอบความบริสุทธิ์โดยการวัดการดูดกลืนแสงอุลตราไวโอเลตที่ 260 และ 280 นาโนเมตรซึ่งถ้าดีเอ็นเอบริสุทธิ์จะมีอัตราส่วนของ OD260/OD280 มีค่าระหว่าง 1.65-1.85 กรณีที่อัตราส่วนที่ได้มีค่าต่ำกว่า 1.65 แสดงว่ามีโปรตีนอื่นหรือฟีนอลปนเปื้อนอยู่ต้องนำไปผ่านขั้นตอนการทำให้บริสุทธิ์โดยการสกัดซ้ำด้วยสารละลายฟีนอล หรือถ้าอัตราส่วนที่ได้มีค่ามากกว่า 1.85 แสดงว่ายังมีอาร์เอ็นเอปะปนอยู่ต้องย่อยสลายอาร์เอ็นเอ ด้วยเอนไซม์ไรโบนิวคลีเอส

การวิเคราะห์ความเข้มข้นของดีเอ็นเอ โดยวัดจากค่าการดูดกลืนแสงอุลตราไวโอเลตที่ 260 นาโนเมตรโดยค่า OD260 เท่ากับ 1 เทียบเท่ากับความเข้มข้นของไมโตคอนเดรียล ดีเอ็นเอ 50 ไมโครกรัม/มล. (Hopwood et al., 1985)

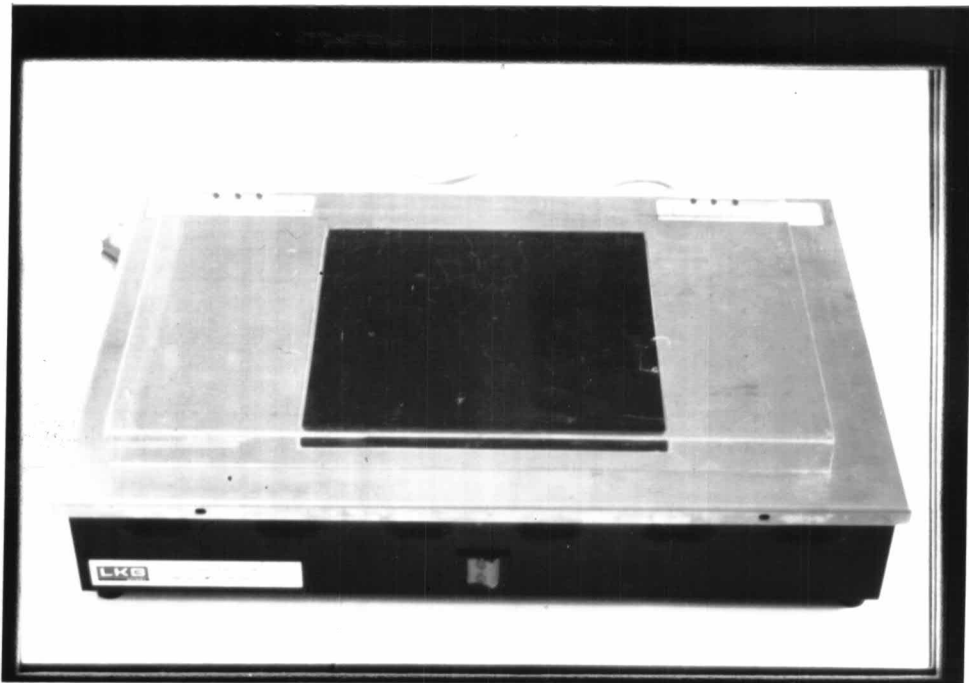
การวิเคราะห์ความสมบูรณ์ของไมโตคอนเดรียลดีเอ็นเอ

นำไมโตคอนเดรียลดีเอ็นเอที่สกัดได้มาวิเคราะห์ความสมบูรณ์โดยการทำอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิสซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ เทอะกาโรสเจลเข้มข้น 0.7 เปอร์เซ็นต์ที่หลอมในบัฟเฟอร์ TB (ภาคผนวก ก) ลงในแบบพิมพ์ขนาด 7x10 ซม. ที่มีหัวเสียบอยู่ (รูปที่ 7) ปล่อยให้แข็งตัว

รูปที่ 7 แสดงการเตรียมอะกาโรสเจล

เมื่อเจลแข็งตัวดีแล้วจึงดึงหัวออกแล้ว หยอดสารละลายดีเอ็นเอที่ผสมกับสีติดตาม (tracking dye) ในอัตราส่วน 1:1 ลงในแต่ละหลุมของอะกาโรสเจลหลุมละประมาณ 10 ไมโครลิตรแล้วทำอิเล็กโทรไฟรีซิสโดยให้ความต่างศักย์คงที่ที่สัดส่วน 8 โวลต์ต่อความยาวเจลหนึ่ง ซม. เป็นเวลานาน 1 ชม. 30 นาที จากนั้นนำเจลที่ได้ไปย้อมด้วยเอธิเดียมโบรไมด์ (2.5 ไมโครกรัมต่อ มล.ในบัฟเฟอร์ TB) แช่ทิ้งไว้ประมาณ 1 ชม. แล้วล้างออกโดยการแช่ในน้ำกลั่นเป็นเวลา 30 นาที จากนั้นนำเจลที่ย้อมแล้วมาตรวจดูการเรืองแสง (Fluorescence) ของแถบดีเอ็นเอด้วยแสงอุลตราไวโอเล็ตจากเครื่อง UV transilluminator (รูปที่ 8)

รูปที่ 8 แสดงเครื่อง UV transilluminator

การตัดไมโทคอนเดรียลดีเอ็นเอด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

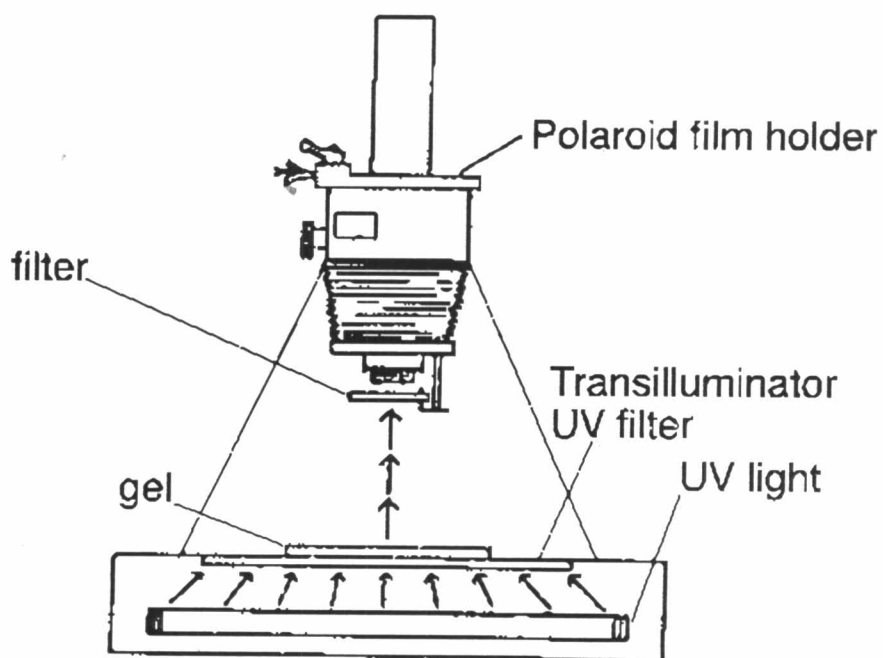
นำไมโทคอนเดรียลดีเอ็นเอบริสุทธิ์ที่แยกได้มาประมาณ 1 ไมโครกรัมทำการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH I*, *Bgl I*, *EcoR I* และ *Pst I* ที่มีความเข้มข้นดังที่จะระบุไว้ในผลการทดลอง ภายใต้ภาวะและบัฟเฟอร์ที่เหมาะสมสำหรับเอนไซม์ตัดจำเพาะแต่ละชนิดที่ใช้จากนั้นปรับปริมาตรสุดท้ายให้ได้ 20 ไมโครลิตรด้วยบัฟเฟอร์ T (ภาคผนวก ก) ดังตัวอย่างที่ แสดงไว้ในตารางที่ 1 ผสมให้เข้ากันโดยนำไปปั่นด้วยเครื่องปั่นขนาดเล็ก (microcentrifuge) 6,000 รอบต่อนาทีเป็นเวลาานาน 1 นาทีนำไปปั่นที่อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 37° ซ เป็นเวลาอย่างน้อย 15 ชม. แล้วนำมาเติมสีติดตามด้วยอัตราส่วน 5:1 (ปริมาตรทั้งหมด : สีติดตาม) และนำไปปั่นด้วยเครื่องปั่นขนาดเล็ก 6,000 รอบต่อนาที เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4° ซ จนกว่าจะนำมาทำการวิเคราะห์โดยการ อะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส

ตารางที่ 1 แสดงวิธีการเตรียมสารละลายต่างๆที่ใช้ในหลอดปฏิกิริยาของเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH I*

ชนิดของสาร	ปริมาตรที่ใช้(ไมโครลิตร)
ไมโตคอนเดรียลดีเอ็นเอ(กระบือปลัก/กระบือมูราห์)	2.84
10X high ionic strength buffer	2.00
<i>BamH I</i> 6 หน่วย	2.00
น้ำกลั่นไร้เชื้อ	13.16

การวิเคราะห์ชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส

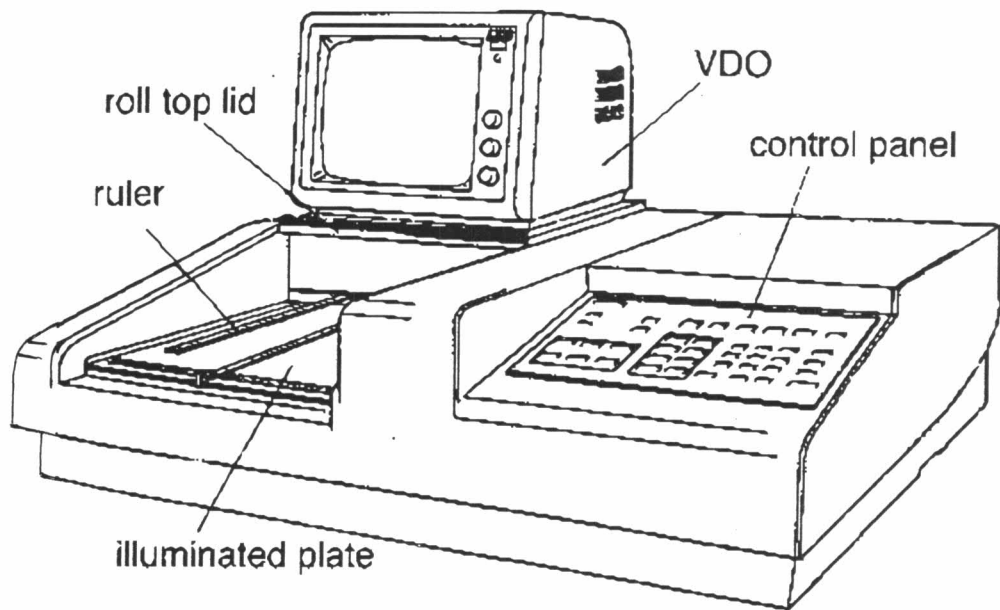
นำอะกาโรสเจลมา 1.0 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักต่อปริมาตร) หลอมในบัฟเฟอร์ TB และเทลงในแบบพิมพ์ขนาด 9 X 15 ซม. ที่มีหัวเสียบอยู่ เมื่อเจลแข็งตัวแล้วจึงดึงหัวที่เสียบอยู่ออกนำตัวอย่างสารละลายของชิ้นส่วนดีเอ็นเอ ที่เตรียมได้มาหยอดลงในหลุมโดยแต่ละหลุมจะมีปริมาณดีเอ็นเอหลุมละประมาณ 1 ไมโครกรัม จากนั้นทำอิเล็กโทรโฟรีซิส ด้วยความต่างศักย์คงที่และภายในระยะเวลาตามที่ได้ระบุไว้ในผลการทดลอง หรือจนกระทั่งสีติดตามเคลื่อนเกือบถึงขอบเจลอีกด้านหนึ่งหยุดกระแสไฟฟ้าแล้ว นำเจลไปแช่ในสารละลายเอธิเดียมโบรไมด์ (2.5 ไมโครกรัมต่อมล.ของบัฟเฟอร์ TB) แช่ทิ้งไว้ประมาณ 1 ชม. จึงล้างด้วยน้ำกลั่นโดยแช่ทิ้งไว้ 30 นาที หลังจากนั้นนำเจลที่ย้อมแล้วมาส่องดูการเรืองแสงของชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยแสงอุลตราไวโอเลต บันทึกผลโดยการถ่ายภาพด้วยฟิล์มขาวดำไวแสง ดังแสดงในรูปที่ 9

รูปที่ 9 แสดงวิธีการถ่ายภาพเจลจากเครื่อง UV transilluminator

การวิเคราะห์รูปแบบการเรียงตัวของชิ้นส่วนดีเอ็นเอ

นำฟิล์มที่ได้จากการถ่ายภาพขาวดำมาวัดตำแหน่งของแถบชิ้นส่วนดีเอ็นเอ โดยการวัดความเข้มสีของแถบดีเอ็นเอ โดยอาศัยเครื่องวัดค่าความเข้ม (densitometer) ดังแสดงในรูปที่ 10

รูปที่ 10 แสดงเครื่องวัดค่าความเข้ม (densitometer)

เครื่องวัดค่าความเข้มนี้จะประกอบด้วย แหล่งกำเนิดของแสงเลเซอร์เป็นหลอด Helium-Neon จะให้ลำแสงโมโนโครเมติกที่มีความยาวคลื่น 633 นาโนเมตร และโฟกัสลำแสงนี้ไปบนสารตัวอย่างเช่น แผ่นเจล หรือแผ่นฟิล์มเป็นต้น แล้วระบบเครื่องตรวจจับ (detector) และส่วนขยายสัญญาณ (amplifier) ก็จะเปลี่ยน photo current เป็นสัญญาณมิลลิโวลต์ซึ่งจะถูกเปลี่ยนแปลงต่อเป็นสัญญาณดิจิตอล เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์และถูกแปลเป็นค่าความเข้มของสารตัวอย่าง จากนั้นนำค่าความเข้มที่ได้มาคำนวณหาค่า Disc similarity coefficients(SD) โดยเปรียบเทียบระหว่างสายพันธุ์กระป๋องปลักและกระป๋องมูราห์ ตามวิธีของ Sneath และ Sokal (1973) ดังสูตร

$SD = \text{สองเท่าของจำนวนแถบที่เหมือนกัน/จำนวนแถบทั้งหมด}$

การหาขนาดโมเลกุลของแถบดีเอ็นเอ

นำเจลที่ได้มาวัดระยะทางของแถบดีเอ็นเอที่เคลื่อนที่ และคำนวณหาขนาดของแถบดีเอ็นเอโดยการเปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐานซึ่งเขียนขึ้น จากค่าระยะทางของการเคลื่อนที่ของดีเอ็นเอมาตรฐานเฟจแลมปีดา (λ / *Hind* III) ที่ถูกตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Hind* III และค่าลอการิทึมของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 23.1, 9.4, 6.6, 4.4, 2.3, 2.0 และ 0.6 กิโลเบส